

**UCHWAŁA NR XXXI/445/2013
RADY MIEJSKIEJ INOWROCŁAWIA**

z dnia 25 marca 2013 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 oraz art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm¹⁾), uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Ulicy, stanowiącej drogę wewnętrzną, zlokalizowanej w zachodniej części Inowrocławia w zakresie działek geodezyjnych nr: 14/9 na arkuszu mapy 222, 14/1 na arkuszu mapy 321 oraz na części działki nr 7 na arkuszu mapy 321, oznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego symbolem 05 KDL, nadaje się nazwę Orłąt Lwowskich.

2. Położenie ulicy, o której mowa w ust. 1, określa plan sytuacyjny stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Inowrocławia.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Inowrocławia

Tomasz Marcinkowski

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675, z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777 i Nr 149, poz. 887 i Nr 217, poz. 1281, z 2012 r. poz. 567 oraz z 2013 r. poz. 153.

Załącznik do Uchwały Nr XXXI/445/2013
Rady Miejskiej Inowrocławia
z dnia 25 marca 2013 r.

Uzasadnienie do Uchwały Nr XXXI/445/2013

Rady Miejskiej Inowrocławia

z dnia 25 marca 2013 r.

Mianem Orląt Lwowskich określa się młodych, bohaterskich obrońców polskiego Lwowa z lat 1918-1920 w czasie wojny polsko-ukraińskiej (1918-1919) i polsko-bolszewickiej (1920).

W skład ochotniczych wojsk polskich, utworzonych w listopadzie 1918 r., wchodził uczniowie, studenci, robotnicy, urzędnicy, chłopcy i dziewczęta. Walczono najpierw praktycznie gołymi rękami, później już ze zdobytą na wrogu bronią. W sumie w walkach po stronie polskiej brały udział 6022 osoby, spośród których 1421 nie przekroczyło 17. roku życia, zaś najmłodszy miał zaledwie 9 lat. Jeden z nich, 13-letni Antoś Petrykiewicz został najmłodszym w historii kawalerem Orderu Virtuti Militari. 22 listopada 1918 r. miasto zostało w dużej części opanowane przez Polaków. Obrona oblężonego przez wojska ukraińskie Lwowa, pozbawionego dostaw wody i elektryczności, trwała aż do połowy 1919 r. Wówczas regularne wojska polskie przybyłe z odsieczą przerwały oblężenie.

Obrona Lwowa przed wojskami bolszewickimi miała miejsce w sierpniu 1920 r., gdy południowa flanka wojsk Rosji Sowieckiej idących na Warszawę nacierała na pozbawiony polskiego wojska Lwów. Również wtedy społeczeństwo Lwowa stanęło do obrony swego miasta. Bitwa pod Zadwórzem na przedpolu Lwowa, w której 17 sierpnia 1920 r. zginęło 318 walczących ochotniczo Orląt Lwowskich, powstrzymała wówczas pochód bolszewików na Lwów. 11-godzinna krwawa bitwa garstki obrońców z silnymi oddziałami 6 Dywizji Konnej Budionnego nazwana została Polskimi Termopilami.

W uznaniu bohaterskiej postawy i zasług mieszkańców Lwowa dla Polski miasto zostało – jako jedyne w Polsce – udekorowane przez Naczelnika Państwa Józefa Piłsudskiego Krzyżem Virtuti Militari. Uroczystość odznaczenia Lwowa odbyła się 11 listopada 1920 r. przed kolumną Mickiewicza. Pamięć o czynie Orląt Lwowskich, z których jeden – nieznanany z nazwiska – jest pochowany w Grobie Nieznanego Żołnierza w Warszawie czczono w Polsce, zaś miejsce ich wiecznego spoczynku na Cmentarzu Obrońców Lwowa (Łyczakowski), cmentarzu Janowskim we Lwowie i na cmentarzu w Zadwórz, traktowano jako święte miejsce.

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy o samorządzie gminnym, podejmowanie uchwał w sprawach herbu gminy, nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, a także wznoszenia pomników należy do wyłącznej kompetencji rady gminy.

Uchwała stanowi akt prawa miejscowego, podlega zatem publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym (art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych).

Właścicielem terenów, na których zlokalizowana jest ulica wymieniona w uchwale, jest Miasto Inowrocław, nie ma zatem potrzeby uzyskiwania zgody, o której mowa w art. 8 ust. 1a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 260).

W tej sytuacji wywołanie uchwały jest uzasadnione. Inicjatorem nadania nazwy ulicy Orłąt Lwowskich i wywołania uchwały jest Prezydent Miasta Inowrocławia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Inowrocławia

Tomasz Marcinkowski